

11. Rishennia Vyshchoho administratyvnoho sudu Ukrainy vid 24.03.2014 r. N K/800/52155/13 [Decision of the Supreme Administrative Court of Ukraine dated March 24, 2014 NK / 800/52155/13]. [in Ukrainian].

12. Podatkovyi kodeks Ukrainy [Tax Code of Ukraine]. (2011). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy – Bulletin of Verkhovna Rada of Ukraine*. 13-14, 15-16, 17 article 112. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 25.09.2018

УДК 351.74

*Мозговий Олександр Олександрович,
здобувач Науково-дослідного
інституту публічного права
alexandrmozgovoy18@gmail.com*

ПРИЗНАЧЕННЯ ТА ОСНОВНІ НАПРЯМИ ДІЯЛЬНОСТІ СЕРВІСНИХ ЦЕНТРІВ МВС УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

В статті приділено увагу з'ясуванню основних завдань та функцій сервісних центрів МВС України через реалізацію публічно-сервісної діяльності. Доведено, що основне призначення публічно-сервісної діяльності сервісних центрів МВС України спрямовано на надання якісних публічних послуг та дотримання основних прав та свобод суб'єктів звернення, що є основною правовою держави. Виокремлено основні шляхи спрямовані на досягнення високої якості та доступності послуг в діяльності сервісних центрів МВС України.

Ключові слова: публічно-сервісна діяльність, публічні послуги, адміністративні послуги, сервісні центри, МВС України, завдання, функції.

Mozhovyy O. PURPOSES AND MAIN DIRECTIONS OF THE ACTIVITIES OF THE SERVICE CENTERS OF THE MIA OF UKRAINE IN THE MODERN CONDITIONS

The article focuses on the clarification of the main tasks and functions of the service centers of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine through the implementation of public service activities. It is proved that the main purpose of the public service activity of the service centers of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine is aimed at providing high-quality public services and observance of the basic rights and freedoms of the subjects of treatment, which is the basic legal state. The main ways are directed to achieve high quality and accessibility of services in the activity of service centers of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine.

Key words: public service activities, public services, administrative services, service centers, Ministry of Internal Affairs of Ukraine, tasks, functions.

Постановка проблеми. Поступово здійснювана реформа правоохоронної системи, яка передбачає коригування завдань та функцій правоохоронних органів, зміну ставлення осіб органів правопорядку до виконання службових обов'язків у напрямі усвідомлення їх як надання оплачуваних державою послуг із забезпечення насамперед безпеки кожної особи, її особистих та майнових прав, суспільних та державних інтересів [1, с. 55]. Процес досягнення будь-якої цілі передбачає послідовне виконання низки завдань та функцій. Як уявляється, завдання більшою мірою характеризують соціальне покликання, призначення того або іншого суб'єкта, вони ближче стоять до мети його утворення, одночасно є визначальними для функцій, тобто функції, які, безумовно, також свідчать про призначення суб'єкта, деталізують і конкретизують завдання, передбачають напрямки діяльності суб'єкта, в яких ці завдання виконуються [2, с. 169–170]. Особливе місце серед суб'єктів надання адміністративних послуг займають сервісні центри МВС України, основним призначенням, яких є безпосередня участь у реалізації державної політики в сфері надання адміністративних послуг.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Науково-теоретичне підґрунтя дослідження призначення та основних напрямів діяльності сервісних центрів МВС України, як суб'єкта публічно-сервісної діяльності склали наукові праці вітчизняних і зарубіжних фахівців з адміністративного права, теорії держави і права, конституційного права, інших галузевих правових наук, зокрема: В. Б. Авер'янова, О. П. Альохіна, О. М. Бандурки, Д. М. Бахраха, Ю. П. Битяка, В. М. Гарашука, О. В. Джафарової, Д. С. Денисюка, С. В. Ківалова, А. Т. Комзюка, О. В. Кузьменко, О. М. Музичука, С.Ю. Соболя, Ю. А. Тихомирова, М. М. Тищенко, С. О. Шатрави та ін.

Формулювання цілей статті. Мета статті полягає у визначенні основного призначення та основних напрямів діяльності сервісних центрів МВС України.

Виклад основного матеріалу. Зазначимо, що з метою реалізації визначеної мети даної праці, подальший

хід роботи буде направлено на розкриття основних завдань та функцій сервісних центрів МВС України.

Слушною позицією є В. Д. Щербань, який у своєму дисертаційному дослідженні звертає увагу, що основними завданнями адміністративно-правового регулювання публічно-сервісної діяльності є: 1) забезпечення високої якості надання публічних послуг; 2) досягнення результативності у публічно-сервісних відносинах; 3) структуризація та систематизація публічно-сервісних відносин; 4) інформаційне забезпечення публічно-сервісної діяльності; 5) забезпечення дотримання прав та свобод суб'єктів, які звертаються за отриманням публічної послуги, та третіх осіб [3, с. 79]. В даному випадку спостерігаємо, що основне призначення публічно-сервісної діяльності спрямовано на надання якісних публічних послуг та дотримання основних прав та свобод суб'єктів звернення, що є основною правовою держави.

Аналіз постанови Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 № 889 «Про утворення територіальних органів з надання сервісних послуг Міністерства внутрішніх справ» та наказу МВС України від 07.11.2015 № 1393 (у редакції наказу МВС від 19.05.2017 № 401) «Про затвердження Положення про Головний сервісний центр МВС» надає можливість виокремити основні завдання, які покладаються на сервісні центри МВС України, а саме: участь у реалізації державної політики у сферах надання послуг, безпеки дорожнього руху та перевезення небезпечних вантажів, забезпечення у визначеному порядку державного контролю за додержанням суб'єктами господарювання та іншими суб'єктами вимог законодавства в цих сферах; моніторинг у визначений законодавством спосіб дотримання суб'єктами господарської діяльності та іншими суб'єктами норм, правил та стандартів у відповідній сфері; здійснення контролю за відповідністю конструкції, комплектації та обладнання транспортних засобів, номерних знаків транспортних засобів нормам і стандартам та погодження відповідної нормативно-технічної документації; забезпечення державного обліку зареєстрованих транспортних засобів, видачі (обміну) посвідчень водія, ДОПНВ-свідоцтв про підготовку водіїв, свідоцтв про підготовку уповноважених з питань безпеки перевезень небезпечних вантажів, свідоцтв про допуск транспортних засобів до перевезення небезпечних вантажів та накопичення інформації з цих питань у Єдиному державному реєстрі МВС; забезпечення організації та здійснення контролю за підготовкою, перепідготовкою та підвищенням кваліфікації водіїв транспортних засобів, обліком суб'єктів підприємницької діяльності всіх форм власності, що провадять таку діяльність, а також за прийманням іспитів з перевірки знань правил перевезення небезпечних вантажів автомобільним транспортом та видачею відповідних свідоцтв устанавленого зразка; ведення обліку суб'єктів господарювання, які здійснюють оптову та роздрібну торгівлю автомобілями, автобусами, мотоциклами всіх типів, марок і моделей, причепами, напівпричепами, мотоколясками, іншими транспортними засобами вітчизняною та іноземного виробництва і їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери, а також забезпечення їх у встановленому порядку номерними знаками для разових поїздок (спеціальна продукція), бланками актів приймання-передачі транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери (бланкова продукція), облікованими в територіальних органах з надання сервісних послуг МВС біржовими угодами; ведення реєстру суб'єктів здійснення обов'язкового технічного контролю колісних транспортних засобів та державного контролю за додержанням такими суб'єктами вимог законодавства в цій сфері шляхом моніторингу інформації, що передається суб'єктами проведення обов'язкового технічного контролю транспортних засобів до загальнодержавної бази даних про результати проведення обов'язкового технічного контролю; формування загальнодержавної бази даних про результати обов'язкового технічного контролю транспортних засобів на підставі інформації про результати перевірки технічного стану транспортного засобу, то надається суб'єктами проведення обов'язкового технічного контролю, та інформації про укладення договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, які підлягають обов'язковому технічному контролю, що надається страховиками [4; 5].

Крім того, ідея впровадження у основні функції органів публічної адміністрації функцій сервісного характеру полягає не лише у збільшенні напрямів діяльності органів публічної адміністрації в цій сфері, а й забезпеченні відповідних якісних характеристик сервісних послуг [3, с. 68]. Це маємо можливість спостерігати в офіційних стратегічних планах Міністерства внутрішніх справ України. Так, в Стратегії розвитку системи Міністерства внутрішніх справ України до 2020 року закріплено, що безпечне середовище життєдіяльності людей, забезпечене орієнтованою на потреби населення діяльністю органів системи МВС, їх швидким і компетентним реагуванням на надзвичайні ситуації і події, що загрожують особистій чи публічній безпеці, їх превенцією та активною участю громадян. Висока якість та доступність послуг органів системи МВС, забезпечена шляхом дотримання стандартів, які відповідають очікуванням громадян [6].

Подальший хід роботи буде спрямовано на з'ясування основних функцій сервісних центрів МВС України. Розгляд наукових позицій вчених-адміністративістів свідчить, що нині існує доволі велика кількість думок та підходів до тлумачення категорії «функції органу публічної адміністрації».

Так, В. Б. Авер'янов звертає увагу, що під функціями органів виконавчої влади слід розуміти відносно самостійні та якісно однорідні складові діяльності цих органів, які характеризуються цільовою спрямованістю [7]. В. А. Шатіло зазначає, що функція і компетенція будь-якого органу держави перебувають у тісно зв'язку між собою. Функція державного органу вказує головний напрям його діяльності, шлях до загальної мети [8, с. 11].

О. В. Чернецька звертає увагу, що у функціях відображається сутнісна характеристика відповідного органу. При цьому, функції не є абстрактною категорією, вони визначають собою змістовну компоненту діяльності цього органу. Функції є визначальними по відношенню до компетенції – закріплених у нормативно-правових актах прав та обов'язків, що в цілому складають повноваження та передбачають наявність організаційно-правових механізмів реалізації [9, с. 96]. І. О. Сквірський наголошує, що функції і компетенція стосуються різних аспектів правового статусу державного органу: якщо функція передбачає певний напрямок діяльності, орієнтований на відповідний результат, то компетенція означає юридичні можливості реалізації цієї діяльності [2, с. 169–170]. О. П. Рябченко розглядає функцію державного управління як провідний напрямок діяльності відповідних органів публічної адміністрації, в ній виражене цільове навантаження, з нею безпосередньо пов'язаний обсяг державно-владних повноважень. Тобто, на думку О.П. Рябченко, функції – це основний напрямок діяльності органів публічної адміністрації та правові засоби (обов'язки та повноваження), що застосовуються для досягнення мети функціонування органів публічної адміністрації – побудови незалежної, неподільної держави. При цьому, кожна функція, як певний вид діяльності органів публічної адміністрації, характеризується самостійністю, однорідністю, повторністю [10, с. 40].

В даному випадку спостерігаємо, що вчені схилиються до тези, що під функціями органу публічної адміністрації слід розуміти основні напрямки їх діяльності, у яких відображено їх сутність та призначення у державі і суспільстві в цілому [11, с. 15].

Отже, до основних функцій сервісних центрів МВС України варто віднести: надання платних та безоплатних послуг; розроблення та реалізація концепцій (стратегій) і проектів, які спрямовано на підвищення якості надання послуг; ведення реєстру суб'єктів здійснення обов'язкового технічного контролю та внесення інформації про суб'єкти господарювання, визначені як суб'єкти проведення обов'язкового технічного контролю транспортних засобів, до Єдиного державного реєстру МВС; надання суб'єктам проведення обов'язкового технічного контролю транспортних засобів доступ до загальнодержавної бази даних про результати проведення обов'язкового технічного контролю і забезпечення проведення моніторингу інформації, що передається суб'єктами проведення обов'язкового технічного контролю транспортних засобів до загальнодержавної бази даних про результати проведення обов'язкового технічного контролю; формування та ведення електронний реєстрів підприємств, установ, організацій та інших суб'єктів господарювання незалежно від форми власності, які здійснюють оптову або роздрібну торгівлю транспортними засобами та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери, і оформлення відповідних документів; проведення державної акредитації закладів, що здійснюють підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів; здійснення комплексного обстеження та реєстрація центрів спеціального навчання водіїв транспортних засобів, що перевозять небезпечні вантажі, та уповноважених з питань безпеки перевезень небезпечних вантажів н автомобільними дорогами; організація роботи із допущення транспортних засобів до перевезення визначених небезпечних вантажів із видачею свідоцтв про допущення транспортних засобів до перевезення визначених небезпечних вантажів та внесенням інформації про такі транспортні засоби до Єдиного державного реєстру МВС; погодження нанесення спеціальних індивідуальних ідентифікаційних номерів чи дублювання первинних ідентифікаційних номерів складових частин транспортних засобів; ведення автоматизованого обліку, накопичення, обробку н використання відомостей про транспортні засоби, що підлягають державній і відомчій реєстрації, та про їх власників; організація взаємодії з фахівцями Експертної служби МВС, які беруть участь у проведенні державної реєстрації транспортних засобів у територіальних сервісних центрах та в межах компетенції здійснює контроль з їх діяльністю; погодження проектів конструкцій, визначення технічних можливостей та умови (вимоги) переобладнання транспортних засобів з видачею відповідних свідоцтв та висновків; оформлення та видача дозволів на встановлення та використання спеціальних звукових та світлових сигнальних пристроїв; організація в системі сервісних центрів МВС роботи з видачі довідок про притягнення до кримінальної відповідальності, відсутність (наявність) судимості або обмежень, передбачених кримінально-процесуальним законодавством України; здійснення матеріально-технічного та технологічного забезпечення ведення Єдиного державного реєстру МВС тощо.

З приводу викладеного, варто навести позицію О. В. Джафарової, що саме публічно-сервісні відносини становлять основний зміст діяльності органів публічної адміністрації у сприянні фізичним та юридичним особам публічного та приватного права реалізовувати свої права. Для пересічного громадянина має значення у більшості випадків задоволення його приватного інтересу, завдання ж держави в особі органів публічної адміністрації – всляк допомагати останнім в їх реалізації при умові дотримання балансу інтересів (публічних та приватних) [12, с. 176].

Висновки. В кінцевому підсумку, варто констатувати, що досягнення високої якості та доступності послуг в діяльності сервісних центрів МВС України, зокрема, необхідно здійснити наступні кроки [6; 13, с. 127]: упровадження сервіс-орієнтованого підходу в діяльності сервісних центрів МВС України; дерегуляція і спрощення процедур; упровадження системи управління якістю у сфері надання послуг сервісними центрами МВС України, розроблення і впровадження стандартів і прозорих процедур обслуговування населення, а також механізмів оцінювання якості надання послуг громадянами; концентрація надання послуг сервісними центрами МВС України

у спеціально відведених зонах обслуговування; розширення доступності послуг шляхом взаємного делегування повноважень з їх наданням іншим уповноваженим суб'єктам; розвиток партнерства сервісних центрів МВС України з організаціями приватного і публічного секторів у розвитку надання послуг; збільшення кількості послуг, доступних в онлайн-режимі, популяризація цих послуг і стимулювання населення до їх отримання; побудова ефективної системи комунікації, пов'язаної з наданням державних послуг; розроблення і реалізація ефективних антикорупційних заходів, пов'язаних з наданням послуг сервісними центрами МВС України.

Список використаних джерел:

1. Джафарова О. В. Щодо розуміння категорії «публічно-сервісна діяльність» Національної поліції. *Безпека дорожнього руху : правові та організаційні аспекти* : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Кривий Ріг, 22 лист. 2016 р.). Кривий Ріг : ДЮОІ МВС України, 2016. С. 55-58.
2. Сківський І. О. Теорія і практика громадського контролю у публічному управлінні : адміністративно-правове дослідження : моногр. Х. : Діса плюс, 2013. 428 с.
3. Щербань В. Д. Адміністративно-правові засади публічно-сервісної діяльності органів виконавчої влади в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. К., 2017. 210 с.
4. Про утворення територіальних органів з надання сервісних послуг Міністерства внутрішніх справ : *постанова Кабінету Міністрів України* від 28.10.2015 № 889 URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/889-2015-%D0%BF>.
5. Про затвердження Положення про Головний сервісний центр МВС : наказ МВС України від 07.11.2015 № 1393 (у редакції наказу МВС від 19.05.2017 № 401) URL: <http://hsc.gov.ua/wp-content/uploads/2017/06/Plzh-GSTS-19-05-2017-ilovepdf-compressed-4.pdf>.
6. Стратегія розвитку системи Міністерства внутрішніх справ України до 2020 року URL: http://mvs.gov.ua/ua/pages/strategiya_2020.htm.
7. Адміністративне право України. Академічний курс: підруч.: у 2 т. Т. 1.: Загальна частина / ред. кол. В.Б.Авер'янов (голова). К.: Юрид. думка, 2007. 592 с.
8. Шатіло В. А. Співвідношення функцій державного апарату та механізму державної влади. *Вісник Академії адвокатури України*. 2013. 2 (27). С. 5-11.
9. Чернецька О. В. Концептуальні основи співвідношення функцій та компетенції представницьких органів місцевого самоврядування. *Часопис Київського університету права*. 2011. № 2. С. 93–96.
10. Рябченко О. П. Держава і економіка: адміністративно-правові аспекти взаємовідносин / за заг. ред. О. М. Бандурки. Х.: УВС, 1999. 326 с.
11. Троян В. А. Завдання та функції Національної поліції України як складова реалізації її публічно-сервісної діяльності. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2016. № 4 (75). С. 12-18.
12. Джафарова О. В. Дозвільна діяльність органів публічної адміністрації в Україні : питання теорії та практики : моногр. Х. : Діса плюс, 2015. 688 с.
13. Мозговий О. О. Завдання та функції сервісних центрів МВС України: сучасний стан та перспективи. *Актуальні проблеми національного законодавства*: збірник матеріалів міжнар. наук.-практ. конф. (м. Кропивницький, 19 квітня 2018 р.). Кропивницький: ПОЛІМЕД-Сервіс, 2018. С. 124-127.

REFERENCES

1. Dzhafarova O. V. (2016). Shchodo rozuminnia katehorii «publichno-servisna diialnist» Natsionalnoi politzii [As for the understanding of the category "public service activities" of the National Police]. *Bezpeka dorozhnoho rukhu : pravovi ta orhanizatsiini aspekty – Road safety: legal and organizational aspects*: International materials. science-practice conf. (pp. 55-58). Kryvyi Rih : DYuOI MVS Ukrainy [in Ukrainian].
2. Skivirskiy I. O. (2013). Teoriia i praktyka hromadskoho kontroliu u publichnomu upravlinni: administratyvno-pravove doslidzhennia [Theory and practice of public control in public administration: administrative and legal research]. Kh. : Dysa plus [in Ukrainian].
3. Shcherban V.D. Administratyvno-pravovi zasady publichno-servisnoi diialnosti orhaniv vykonavchoi vlady v Ukraini [Administrative and legal basis of public service activity of executive authorities in Ukraine]. *Candidate's thesis*. K. [in Ukrainian].
4. Pro utvorennia terytorialnykh orhaniv z nadannia servisnykh posluh Ministerstva vnutrishnikh sprav : postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 28.10.2015 № 889 [On the formation of territorial bodies for the provision of services of the Ministry of Internal Affairs: the resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated October 28, 2015 No. 889]. (n.d.). *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/889-2015-%D0%BF>. [in Ukrainian].
5. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Holovnyi servisnyi tsentr MVS : nakaz MVS Ukrainy vid 07.11.2015 № 1393 (u redaktsii nakazu MVS vid 19.05.2017 № 401) [On Approval of the Regulation on the Main Service Center of the Ministry of Internal Affairs: Order of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine dated November 7, 2015, No. 1393 (as amended by the Order of the Ministry of Internal Affairs dated May 19, 2017 No. 401)]. (n.d.). *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <http://hsc.gov.ua/wp-content/uploads/2017/06/Plzh-GSTS-19-05-2017-ilovepdf-compressed-4.pdf>. [in Ukrainian].

6. Stratehiia rozvytku systemy Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrainy do 2020 roku [The development strategy of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine until 2020]. Retrieved from http://mvs.gov.ua/ua/pages/strategiya_2020.htm. [in Ukrainian].
7. Averianov V. B. (2007). *Administratyvne pravo Ukrainy. Akademichnyi kurs [Administrative Law of Ukraine. Academic course]*. K.: Yuryd. Dumka [in Ukrainian].
8. Shatilo V. A. (2013). Spivvidnoshennia funktsii derzhavnogo aparatu ta mekhanizmu derzhavnoi vlady [Interrelation between the functions of the state apparatus and the mechanism of state power]. *Visnyk Akademii advokatury Ukrainy – Bulletin of the Academy of Advocacy of Ukraine*, 2 (27), 5-11 [in Ukrainian].
9. Chernetska O. V. (2011). Kontseptualni osnovy spivvidnoshennia funktsii ta kompetentsii predstavnytskykh orhaniv mistsevoho samovriaduvannia [Conceptual bases of correlation of functions and competence of representative bodies of local self-government]. *Chasopys Kyivskoho universytetu prava – Journal of the Kyiv University of Law*, 2, 93–96 [in Ukrainian].
10. Riabchenko O. P. (1999). *Derzhava i ekonomika: administratyvno-pravovi aspekty vzaiemovidnosyn [State and economy: administrative-legal aspects of relations]*. Kh.: UVS [in Ukrainian].
11. Troian V. A. (2016). Zavdannya ta funktsii Natsionalnoi politsii Ukrainy yak skladova realizatsii yii publichno-servisnoi diialnosti [The tasks and functions of the National Police of Ukraine as a component of the implementation of its public service activities]. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu vnutrishnikh sprav – Bulletin of Kharkiv National University of Internal Affairs*, 4 (75), 12-18 [in Ukrainian].
12. Dzharfarova O. V. (2015). *Dozvilna diialnist orhaniv publichnoi administratsii v Ukraini: pytannia teorii ta praktyky [Authorizing activity of public administration bodies in Ukraine: issues of theory and practice]*. Kh.: Dysa plus [in Ukrainian].
13. Mozghovyi O. O. (2018). Zavdannya ta funktsii servisnykh tsentriv MVS Ukrainy: suchasnyi stan ta perspektyvy [Tasks and functions of service centers of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine: current state and prospects]. Aktualni problemy natsionalnoho zakonodavstva – Actual problems of national legislation: a collection of international materials. science-practice conf. (pp. 124-127). Kropyvnytskyi: POLIMED-Servis [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 30.09.2018

УДК 351:314.1

*Нагнибіда Тетяна Анатоліївна,
аспірант кафедри державно-правових
дисциплін та адміністративного права
Центральноукраїнського державного
педагогічного університету
імені Володимира Винниченка
nagnubida@gmail.com*

ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ МІГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

У статті досліджено історичні етапи становлення міграційної політики в Україні. Проаналізовано послідовність нормативно-правового закріплення міграційної політики на законодавчому рівні.

Зазначено, що формування міграційної політики України почалося після здобуття країною незалежності в складних умовах перехідного періоду та за відсутності досвіду, кадрів, ресурсів. Гарантії прав на свободу пересування та вибір місця проживання, вільний виїзд та повернення до країни, захист громадян з боку держави під час їхнього тимчасового перебування за кордоном, а також недискримінація іноземців, можливість в рамках закону набути притулок в Україні були закріплені в Конституції. Процедури реалізації цих прав деталізовані в низці законів.

Визначено, що перший період державотворення, коли міграційна політика формувалася в рамках загального курсу на демократизацію суспільного життя її цілі були ясні й зрозумілі. Коли на рубежі віків їх було в основному досягнуто, постало питання щодо стратегічного напрямку подальшого розвитку політики держави в сфері міграції.

Ключові слова: міграційна політика, міграційні питання, громадяни біженці, іноземці, міграційні процеси.

Nagnubida T. STAGES OF STATE MIGRATION POLICY

The article analyzes the historical stages of the development of migration policy in Ukraine. The sequence of legal and regulatory consolidation of migration policy at the legislative level is analyzed.

Випуск 5. 2018

© Т.А.Нагнибіда, 2018